

ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Бурлій А.Ю.

студент,

*Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України*

ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА КОМЕРЦІЙНУ ТАЄМНИЦЮ

Цивільний кодекс України поширює правову охорону на комерційну таємницю як об'єкт права інтелектуальної власності.

Комерційна таємниця – це інформація, яка є секретною в тому розумінні, що вона в цілому чи в певній формі та сукупності її складових є невідомою та не є легкодоступною для осіб, які зазвичай мають справу з видом інформації, до якого вона належить, у зв'язку з цим має комерційну цінність та була предметом адекватних існуючим обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію [1].

Сутність права інтелектуальної власності на комерційну таємницю полягає в наданні володільцю інформації можливості засекречувати цю інформацію від широкого загалу і вимагати, щоб треті особи утримувались від використання незаконних методів її отримання.

Права володільця комерційної таємниці:

- має право самостійно використовувати цю інформацію будь-якими способами, але в межах, передбачених законом;
- має право дозволяти використання цієї інформації третім особам на підставі договору;
- має право в будь-який момент розкрити перед невизначеним колом осіб ті відомості, які становили комерційну таємницю, якщо це не порушує прав за зобов'язаннями контрагентів;
- має право продати або іншим способом розпорядитися цією інформацією (найчастіше це відмова самого володільця від її подальшого використання).

Суб'єкт права інтелектуальної власності може надавати іншим особам дозвіл на використання конфіденційної інформації шляхом видачі виключних чи невиключних ліцензій [2].

Органи державної влади зобов'язані охороняти від недобросовісного комерційного використання інформацію, яка є комерційною таємницею та створення якої потребує значних зусиль і яка надана їм із метою отримання встановленого законом дозволу на діяльність, пов'язану з фармацевтичними, сільськогосподарськими,

хімічними продуктами, що містять нові хімічні сполуки. Ця інформація охороняється органами державної влади також від розголошення, крім випадків, коли розголошення необхідне для забезпечення захисту населення або не вжито заходів щодо її охорони від недобросовісного комерційного використання. Органи державної влади зобов'язані охороняти комерційну таємницю також в інших випадках, передбачених законом [3].

Органи державної влади звільняються від відповідальності за її розголошення, коли сам суб'єкт права інтелектуальної власності на комерційну таємницю не вжив заходів до її охорони від недобросовісного комерційного використання. Для цього суб'єкт права інтелектуальної власності на комерційну таємницю може використовувати всі можливі засоби в межах закону для забезпечення секретності інформації.

Володілець комерційної інформації зобов'язаний вживати всіх заходів до її охорони, а також розкрити її за вимогою компетентних державних органів чи посадових осіб (наприклад, слідчі органи чи органи дізнання, суд).

Право інтелектуальної власності на комерційну таємницю діє доти, доки зберігається фактична монополія особи на інформацію, яка становить комерційну таємницю, а також існують передбачені законом умови її охорони. В цьому випадку принцип строковості патентної охорони не діє і тому така форма охорони досить часто застосовується підприємцями.

Отже, можна визначити, що комерційну таємницю становить інформація, яка є секретною, тобто не є загальновідомою і легкодоступною для осіб, які оперують відповідною інформацією. висвітлення деяких теоретичних та практичних аспектів щодо формування, використання і захисту комерційної таємниці в умовах сучасності. Дана інформація має комерційну цінність та є предметом заходів щодо збереження її секретності. Ефективний захист комерційної таємниці може бути забезпечений лише комплексом правових, адміністративних, організаційних, технічних та інших заходів, що забезпечують збереження, цілісність інформації та належний порядок доступу до неї.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – №№ 40-44) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до тексту: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/main/435-15>
2. Коментар Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до тексту: <http://uristinfo.net/2010-12-27-04-58-59/76-komentar-tsivilnij-kodeks-ukrayini/1586-glava-46-pravo-intelektualnoyi-vlasnosti-na-komertsijnu-taemmitsju.html/>
3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – №№ 40-44) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до тексту: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15/page9>